

ŻYC EWANGELIA

VI NIEDZIELA ZW., *A* Mt 5,20-22.27-28.33-34* 12.02.2023

(561)

(wersja krótsza) Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: „Nie cudzołóż”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: „Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi”. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi»

Nie zabiłem, nie cudzołożyłem, nie przysięgałem... „Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”. Sprawiedliwość uczniów Chrystusa to odpowiedzialność za dar życia, za osobową godność, za wierność miłości, za prawdę... Odpowiedzialność jest miarą chrześcijańskiego radykalizmu. Uczeń Chrystusa nie może być minimalistą, który pyta: czy to już grzech, czy też jeszcze nie? Kto chce wejść do Jego królestwa musi pytać: czy moje postępowanie jest wyrazem odpowiedzialności za obraz Boga, który noszę w sobie? Bóg jest Życiem, Miłością i Prawdą. Kto żyje w Bogu, zachowa przykazania i wejdzie do Jego królestwa.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy nie ulegam magii słów: „dziś” i „wszyscy” tak postępują?
Skąd czerpię zasady postępowania?

Do wykonania: Sprawdź zasady, jakimi naprawdę kieruję się w życiu.

KALENDARZ LITURGICZNY

14.02 (wtorek) Święto św. Cyryla, mnicha, i Metodego, biskupa, Patronów Europy

Bracia Cyryl (827-869) i Metody (820-884) byli mnichami, wybitnymi kaznodziejami i językoznawcami. Z pochodzenia Grecy urodzeni w Salonikach. Na żądanie cesarza bizantyjskiego Michała III w 860 r. Cyryl wraz z Metodym udał się do Chazarów, plemienia tatarskiego na Krymie, gdzie założył kościół chrześcijański, a następnie do Bułgarów, skąd w 863 r. udał się wraz z bratem na Morawy, na prośbę księcia Rościława, aby głosić Ewangelię i przetłumaczyć na ich język Biblię. Konstantyn, który po wstąpieniu do klasztoru przybrał imię Cyryl, w związku z brakiem znaków oddających dźwięki języka słowiańskiego stworzył alfabet pisma staro-cerkiewno-słowiańskiego zwany głagolicą, którego litery

zapożyczył częściowo z greki, armeńskiego i hebrajskiego. Wraz z Cyrylem od 863 r. działalność misyjną prowadził Metody, który z poparciem Rzymu wprowadził język słowiański do liturgii, jednak stale prześladowany i oskarżany był o herezje ze strony kleru niemieckiego, tracącego swe wpływy. Cyryl zmarł w Rzymie w 869 r. Dzieło kontynuował brat Metody, który był arcybiskupem Moraw. Podczas synodu biskupów w Bawarii (870 r.) został oskarżony o herezję i uwięziony przez duchowieństwo niemieckie. Został uwolniony dzięki interwencji papieża Jana VIII. Metody zmarł w 885 r. prawdopodobnie w Welehradzie na Morawach.

16.02 (czwartek) Wspomnienie św. Onezyma, męczennika

Onezym, uczeń św. Pawła był niewolnikiem Filemona, zamożnego chrześcijanina z Kolosów. Gdy opuściwszy potajemnie swego pana został uciekinierem, groziły mu wedle prawa surowe kary. Mógł mieć wypalone duże F na czole, na szyję zaś mogli mu włożyć ciężką obręcz, którą by nosił do końca życia. Ale w czasie między r. 61 a 63 znalazł się w Rzymie, a tam zetknął się z Apostołem narodów, który go nawrócił i ochrzcił. Chcąc obronić swego duchowego syna, św. Paweł napisał potem krótki list do Filemona i odesłał Onezyma w towarzystwie Tychika do jego prawnego właściciela (por. Kol 4, 9). W liście prosił adresata o przywrócenie Onezymowi wolności. Wedle legendy dawny niewolnik miał po Tymoteuszu zasiadać na stolicy biskupiej w Efezie lub w Borei, w Macedonii. Umęczony został rzekomo w Rzymie, ale relikwie przeniesiono do Efezu..

18.02 (sobota) Wspomnienie św. Marii Bernadety Soubirous, dziewicy

Bernadetta urodziła się w Lourdes 7 stycznia 1844 roku. W wieku czternastu lat przy grocie Massabielle objawiła się jej Matka Boża, która przedstawiła się jako Niepokalane Poczęcie. W wieku dwudziestu dwóch lat Bernadetta postanowiła zamknąć się w klasztorze w Saint-Gildard, domu macierzystym zgromadzenia sióstr miłosierdzia z Nevers. Maryja zapewniła Bernadetę, że na ziemi doświadczać będzie trudności i cierpienie, zaś życie szczęśliwe czeka ją za to w niebie. Przebywając pod opieką sióstr w klasztorze klauzurowym, Bernadeta zapragnęła zostać jedną z nich. Jej życie zakonne nie było łatwe. Choć znalazła tam schronienie przed ciekawskimi, to jednocześnie była poddawana próbom i upokorzeniom. Zawsze cierpliwie je znosiła. Była przy tym chora na astmę, co uniemożliwiało jej wykonywanie cięższych prac. Swoje cierpienia i modlitwy ofiarowała w intencji nawrócenia grzeszników, do czego zachęcała ją Niepokalana. Zmarła w 1878 roku. Beatyfikował ją w 1925 roku Pius XI, a następnie kanonizował ten sam papież w 1933 roku.

WARTO WIEDZIEĆ

Główne przesłanie, jakie Maryja przekazała światu za pośrednictwem Bernadety, było wezwanie do nawrócenia, pokuty i modlitwy w intencji nawrócenia grzeszników. "Codziennie odmawiajcie Różaniec!" - brzmiała zachęta Królowej nieba. Było to wezwanie bardzo aktualne we Francji, która ponad pół wieku wcześniej przeżyła okrutną rewolucję. Pochłonęła ona tak wiele ofiar i nacechowana była straszną przemocą, a także antyreligijną propagandą. W wieku XIX ludzie uwierzyli w postęp nauki i techniki, zachłystnęli się osiągnięciami rozumu, często odrzucając wiarę w Boga. Kościół ośmieszany był w tym czasie przez wielu intelektualistów.